

kraft i et samarbejde mellem 25 og snart 27 medlemslande, og den vil skabe mere klarhed over EU's værdigrundlag. Regeringen ser derfor meget gerne, at forfatningstraktaten bliver ratificeret i alle medlemslandene. Men situationen er jo den, at 15 lande i dag nok har ratificeret den, mens 7 lande har sat deres ratifikationsproces i bero, herunder Danmark, fordi 2 lande har stemt nej til traktaten.

Det er de 2 nejer i Frankrig og Holland, som har skabt den usikkerhed om forfatningstraktaten, som har givet anledning til, at tænkepausen overhovedet blev sat i gang. Derfor var indstillingen på udenrigsministrenes møde i weekenden, at tænkepausen forlænges indtil videre, og som statsministeren nævnte, vil medlemslandene på EU-topmødet om godt 14 dage med al sandsynlighed blive enige om at forlænge tænkepausen.

Der er brug for at give Frankrig og Holland tid efter deres valg, som først finder sted i maj og juni 2007, til at komme med deres forslag til, hvordan vi kommer videre, og der er brug for at give os alle tid til at finde fælles fodslag om, hvad der skal ske med forfatningstraktaten. Det var jo også Danmark og Irland, der kom op med forslag, da der var faldet nogle nejer i Danmark og Irland.

Det tyske EU-formandskab i første halvdel af 2007 vil formentlig få til opgave at fremkomme med forslag til en køreplan for det videre forløb og til at komme med forslag til konkrete elementer, som leder hen imod en løsning. Men det er naturligvis endnu for tidligt at sige, hvor vi lander. Der skal jo lige overstås disse valg.

Uanset uklarheden over forfatningstraktatens skæbne er der brug for, at EU i mellemtiden koncentrerer sig om at skabe konkrete resultater på de politikområder, der betyder noget for borgernes hverdag, f.eks. kampen imod international terrorisme, bedre miljøbeskyttelse, bedre fødevarerikkerhed, mere vækst og beskæftigelse osv. Det er nødvendigt, hvis den folkelige opbakning til EU-samarbejdet skal styrkes, og der var på udenrigsministermødet i weekenden også enighed om at komme videre på bl.a. disse områder.

Det er jo rart at se, at de områder, som den danske høring fremdrog som de vigtigste, faktisk også er dem, som vi generelt i Europa oplever som de vigtigste. Den danske EU-debat i tænkepausen har vist, at et stort flertal af danskerne fortsat ønsker et mere demokratisk og åbent EU. Det har længe været en dansk mærke-

sag i EU-samarbejdet, og regeringen vil også bruge meget energi på det arbejde i de kommende år.

Der er dog sket fremskridt igennem de sidste par år. Bl.a. på dansk foranledning er der nu drøftelser blandt medlemslandene om en ændring af Rådets forretningsorden i en mere åben retning. Om alt går vel, kan vi opnå politisk enighed under østrigsk formandskab om, at alle sager i fælles beslutningstagning med Europa-Parlamentet drøftes i fuld åbenhed i Rådet. Som et yderligere åbenhedstiltag i EU vil de dele af Rådets arbejde, som er åbent for offentligheden fra juni 2006, blive live transmitteret via internettet.

Regeringen hilser da også velkommen, at Kommissionen nu vil fremsende alle forslag til EU-lovgivning og høringsdokumenter direkte til de nationale parlamenter samtidig med fremsendelsen til regeringerne. Det er et godt signal, der er med til at styrke kontrollen med nærhedsprincippet, sådan som Danmark jo også har ønsket.

Det fremgår også af debatten i tænkepausen, at mange danskere gerne ser en mere sammenhængende og synlig rolle for EU på den internationale scene. Det kræver større vilje blandt medlemslandene til at tale med én stemme i udenrigspolitikken, og der er brug for et stærkere europæisk fingeraftryk på en lang række globale spørgsmål om Europas velstand, og med Europas demokratiske traditioner har vi mulighed for at få indflydelse på verdens problemer.

Der er skabt resultater i EU's eksterne politik gennem den seneste tid. Eksempelvis har EU ydet en stor indsats i de diplomatiske anstrengelser i forhold til Irans atomprogram. EU spiller en væsentlig rolle, hvad angår det internationale samfunds tilgang til Hamas, og mere generelt har EU vedtaget en væsentlig forhøjelse af budgettet til udenrigspolitiske tiltag. Indsatserne viser, at viljen er til stede.

Kl. 14.30

Men der er også behov for en række praktiske forbedringer. Det drejer sig bl.a. om bedre koordinering af EU's mange instrumenter i den udenrigspolitiske værktøjskasse, som man kalder det. Det gælder både i Bruxelles og i mar-ken. Disse praktiske forbedringer kan ske på baggrund af det nuværende traktatgrundlag.

Alt i alt må vi erkende, at EU befinder sig i en institutionelt uafklaret situation, som må få en ende senest i løbet af 2008. Men det betyder ikke, og det må ikke komme til at betyde, at EU er